

Den store dansker

Grand danoisen betragtes af de fleste som en dansk race, selvom Tyskland står anført som oprindelsesland på racestandarden

■ Tekst og foto: Wiegaarden/Tine Luther

- Man ved, at vikingerne havde hunde af grand danois-type, fortæller Ole Staunskjær, grand danoisman gennem årtier. - I 1960'erne åbnede man en vikingegrav ved Kyndby på Sjælland. Graven viste sig at indeholde to hunde, hvoraf den ene var en stor, grand danois-lignende type.

- Vikingerne brugte eksempelvis deres store krigshunde, når de drog på togt. Historien fortæller, at hundene var de første,

Grand danoisen opdeles i farverne gul (som denne hund), tigret, sort/hvidbroget ("harlekin"), sort (hvide aftegninger tilladt) og blå (hvide aftegninger på bryst og poter tilladt).

der blev ilandsat fra vikingskibene, for at de kunne bane vejen for deres førere, forklarer Ole Staunskjær.

Grand danois-typen er også blevet anvendt til jagt på vildsvin og andet storvildt, og selvom vore dages grand danois ikke bruges til jagt, findes jagtinstinktet stadig i en stor del af hundene.

Efterhånden blev grand danois-typen mere og mere forædlet, og det var nu adelen og det bedre borgerskab, der beskæftigede sig med den. Typen blev betegnet som "den store danske hund" eller grand danois, hvis det skulle være lidt fornemmere. Foruden at give godser mv. prestigefungerede grand danoisen som vagthund. Vagthundegenet gør sig stadig gældende. Fremmede kan sædvanligvis sagtens gå ind til en grand danois, men de slipper ikke ud igen, før de er godkendt!

Strid om oprindelsesland

Grand danoisen blev opdrættet flere forskellige steder, blandt andet i Tyskland, i tre forskellige varianter (den danske hund, boarhound og ulmer dogge). I 1878 besluttede tyskerne at samle de forskellige varianter under navnet Deutsche Dogge. Denne beslutning gav anledning til nogle kontroverser, og danskerne lagde i 1937 sag an mod tyskerne, eftersom man mente, racen var dansk. FCI (DKK's moderorganisation) anerkendte i den forbindelse Tyskland som oprindelsesland for racen. Imidlertid betegnes racen stadig grand danois eller great dane i hovedparten af verden. I den danske version af standarden be-

Der er ikke megen pelspleje forbundet med en grand danois. De løse hår fjernes let med et opvredet vaskeskind. Dog skal neglene klippes ofte, så grand danoisen kan stå rigtigt oppe på sine "kattepoter".

tegnes racen således stadig grand danois.

- Grand danoisen ser ikke ens ud overalt, fortæller Hanne Larsen og Niels Hansen, Kennel Grand-Apso. - De tyske og mange sydeuropæiske hunde er tungere end de nor-

diske og amerikanske og knap så elegante. De er lidt mere mastiff-agtige med løsere hud.

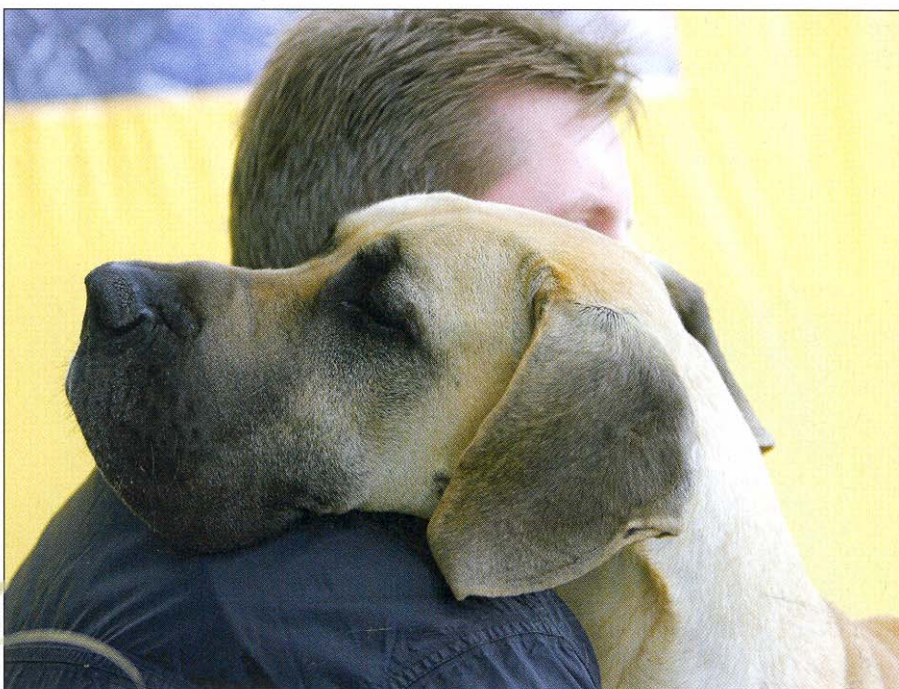
Fremgang det sidste årti

- Grand danoisen har aldrig været en særlig udbredt race i Danmark, men de sidste 10-15 år er der kommet flere til, fortsætter Hanne Larsen. - Da jeg startede med racen for 35 år siden, var det en kostbar hund i anskaffelse, og ikke hvem som helst kunne erhverve sig et eksemplar. Sådan er det ikke længere, og sidste år blev der registreret ca. 200 hvalpe i DKK.

Stor personlighed

- En grand danois er en hund med meget stor personlighed, er Hanne Larsen og Niels Hansen enige om. - Den har ofte sin egen mening om tingene og gør ikke bare, hvad den får besked på. Det er vigtigt at den præges og trænes de første 8 måneder af sit liv. Det er meget vigtigt ikke at være for eftergivende, når man får hunden, for kan du få problemer siden hen. At få en grand danois til noget, den ikke er vant til – som f.eks. at holde sig fra sofaen – er ikke nogen nem opgave.

- Grand danoisen er i og for sig nem nok ☺

Grand danoisen holder meget af menneskelig kontakt.

Harlekin-farvet grand danois.

at opdrage til de almindelige ting, en familiehund skal kunne, men vil du for eksempel dyrke lydighed, må du regne med, at tingene tager lidt længere tid end hos så mange andre racer. Den store tålmodighed bærer dog frugt, for med denne race gælder devicen "Én gang lært, aldrig glemt".

- Til førstegangshundeejere anbefaler vi altid tæver. Grand danois-hannerne har ofte en stærk psyke, og hvis de mærker, de kan vinde over ejeren, tager de gerne kampen op. Giver du en lillefinger, tager hunden hele armen, så du skal vide, hvad du har med at gøre.

- Når grand danoisen opdrages og trænes, skal det ske med respekt. Kæft, trit og retning fungerer ikke, for er du barsk, bliver det hårdt mod hårdt. Behandler du derimod grand danoisen ordentligt og med respekt, når du meget længere – og du får masser af kærlighed tilbage.

Trives tæt på mennesker

- Vi har flere gange oplevet, at hvalpekøbere er kommet tilbage og har sagt "Det er jo nærmest et menneske, I har solgt os!". Grand

danoisen er en hund, der virkelig mærker stemninger hos mennesker. Er du ked af det, kommer den gerne og lægger hovedet i dit skød som for at trøste. Og kan den mærke, to mennesker skændes, går den ikke sjældent imellem som for at gyde olie på vandene.

- Et liv i hundegård er ikke noget for en

grand danois. Den skal have menneskelig kontakt – og er i øvrigt ret kælen men ikke anmassende.

- Grand danoisen er ikke en en-mands-hund; den knytter sig til hele familien. Overfor fremmede kan den ved første øjekast være lidt reserveret, men så snart den har set folk an, er den meget hengiven. Generelt er det en meget venlig hund – og det skal det også være, fordi den er så stor.

Stor og rolig

- Ganske vist fylder en grand danois ganske meget i landskabet, men man kan faktisk godt have den på relativt lidt plads, eftersom det er en meget rolig hund. Motionsbehovet er ikke voldsomt; løb og tumliture er ok, men den gider ikke særlig længe ad gangen. I øvrigt skal man være varsom med for voldsom motion af ikke-udvoksede grand danoiser, ligesom man bør give dem specialfoder, så længe de er i voksenalderen. Vokser en grand danois for hurtigt, kan skelettet – som ved andre meget store racer – ikke følge med. ■

Grand danoisen sætter pris på en løbetur, men dens motionsbehov er ikke overvældende.